

РЕШЕНИЕ

№ 1192

гр. София, 21.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **9976** по описа за **2012** година докладвано от съдия Юлия Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс \(АПК\)](#) във връзка с [чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания \(ЗАНН\)](#).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор, управление „Застрахователен надзор” с адрес [населено място], [улица], чрез процесуалния си представител юрк. М. К., против Решение на Софийски районен съд, НО 95 - ти състав постановено по нахд № 6552 по описа на съда за 2011 година.

Жалбоподателят обжалва решението на Софийски районен съд, с което е отменено Наказателно постановление № Р-10-144 от 23.02.2011 г., издадено от Б. А. Б. на длъжност заместник-председател на Комисията за финансов надзор, с което на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], пл. „П.”№5, представлявано заедно и поотделно от К. М. – изпълнителен директор и Р. И. Я. – председател на Управителния съвет, на основание чл. 319, ал.1, т.2 от Кодекса за застраховане за нарушение на чл. 317а, ал.3 от Кодекса за застраховане е наложена „имуществена санкция” в размер на 1000лв. (хиляда лева) за закъснение при предоставянето на информация за застрахователен договор № 031105249287 и „имуществена санкция” в размер на 1000лв. (хиляда лева) за закъснение при предоставянето на информация за застрахователен договор № 031105252134. Излага

твърдения, че така постановеното решение е незаконосъобразно, поради допуснато нарушение на материалния закон. Счита, че е напълно неоснователен доводът на първоинстанционния съд за допуснато нарушение на чл. 42, т.3 и 4, респективно чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Не споделя изводите на въззивната инстанция, че в производството е допуснато съществено процесуално нарушение и счита, че правилно административно-наказващият орган е определил датата на нарушението. Излага доводи, че правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на застрахователя за извършеното нарушение на чл. 317а, ал.3 от Кодекса за застраховане. Моли съдът да отмени изцяло решението на Софийски Районен Съд и да постанови съдебен акт, с който да потвърди процесното наказателно постановление. В проведеното по делото пред настоящата инстанция съдебно заседание касатора, представляван от юрк. К. поддържа касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител в съдебното заседание и не дава становище по същество на жалбата.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е основателна.

Пред съдебната инстанция не е направено искане за събиране на доказателства и такива не са приети.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по [чл. 218, ал.1 и ал. 2 от АПК](#), намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Със съдебно решение на Софийски районен съд, НО 95 - ти състав постановено по нахд № 6552 по описа на съда за 2011 година е отменено изцяло Наказателно постановление № Р-10-144 от 23.02.2011г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на дружеството-жалбоподател са наложени две административни наказания на основание чл.319 ал.1, т.2 от Кодекса за застраховане - имуществени санкции в общ размер на 2000 лева за извършени нарушения на чл.317а, ал.3 от Кодекса за застраховане.

В законоустановения срок е подадена касационната жалба от Комисията за финансов надзор, управление „Застрахователен надзор” с адрес [населено място], [улица], чрез процесуалния си представител юрк. М. К., която е процесуално легитимирано лице, поради което жалбата и е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото - показанията на свидетеля В. М. М. – актосъставител и писмените доказателства от административната преписка.

Въз основа на събрания в първоинстанционното производство доказателствен материал, районният съд е приел за установено, че при извършена проверка от служители на Комисията за финансов надзор на справки от ЗД [фирма], постъпили по електронен път с вх. № 10-10-3410/09.08.2010 г. и вх. № 10-10-3311/03.08.2010 г. на КФН, бил застъпен извод, че дружеството е извършило нарушения на чл.317а ал.3 от Кодекса за застраховане. Посочената разпоредба гласи, че когато информацията за сключването на застрахователен договор по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е представена със закъснение, по-голямо от периода от 8-ия до 45-ия ден включително от датата на нейното сключване, се налагат наказанията по чл. 319, ал.1, т.2 с „имуществена санкция” за юридически лица в размер от 1000 лв. до 20 000 лв. за всеки отделен договор. В случая застрахователят

бил подал по електронен път информация с входящ номер от 09.08.2010 г. за следните застрахователни договори, които били преценени като подадени в нарушение на изискванията на КЗ, а именно полица № 031105249287 от 24.06.2010 г. относно задължителна застраховка „гражданска отговорност“ за МПС с входящ номер на КФН от 09.08.2010г. и полица № 0311052252134 от 06.06.2010 г. относно задължителна застраховка „гражданска отговорност“ за МПС с входящ номер на КФН от 03.08.2010 г. Съответно за информацията относно двете застрахователни полици било констатирано закъснение в предоставянето ѝ в размер, съответно, на 46 и 58 дни. На 29.09.2010 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение на [фирма] за констатирани две нарушения на чл.317а ал.3 от КЗ. В обстоятелствената част на акта било посочено, че застрахователното дружество е представило в КФН информация за сключени застрахователни договори по задължителна застраховка „гражданска отговорност“ на автомобилистите по реда на чл.294 ал.4 вр.ал.1 от КЗ в периода след 46-ия ден включително от датата на тяхното сключване, с което дружеството е нарушило посочената разпоредба. На 23.02.2011г. при идентичност на описаните нарушения, относими към информацията за двете застрахователни полици, било издадено обжалваното наказателно постановление.

Настоящият съдебен състав възприема изцяло установената от въззивния съд фактическа обстановка, до която съдът е достигнал след съвкупната преценка на събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Съгласно чл.218, ал.1 и ал. 2 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН предмет на касационната проверка са само посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, съдът следи служебно.

Правилно и законосъобразно Софийски районен съд е приел, че процесното наказателно постановление е незаконосъобразно от процесуална страна. Настоящият съдебен състав споделя изводите на въззивната инстанция, че за да бъде ангажирана административно-наказателната отговорност по чл.319 от КЗ следва изрично да се посочи в обстоятелствената част на акта и издаденото въз основа на него наказателно постановление, какво е било конкретното задължение на наказаното лице, в неспазването на което то е упреknато. В настоящия случай е посочено, че е подало информация за две застрахователни полици със закъснение повече от 46 дни, но не се сочи в какъв срок е следвало да подаде тази информация. Съгласно чл.42 т.3 и 4 от ЗАНН и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН, съответно АУАН и НП следва да съдържат описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено. В конкретния случай, от начина, по който са описани нарушенията в АУАН и НП не става ясно в какъв срок е дължало поведение дружеството без страх от санкциониране. Изложено е единствено, че дружеството е подало информацията по реда на чл.294 ал.4 във връзка с ал.1 от КЗ в периода след 46-ия ден и е направен е извод, че това е нарушение на чл.317а, ал.3 от КЗ.

На следващо място, посочената в АУАН и НП нарушена норма на чл. 317а, ал.3 от Кодекса за застраховане не може да изпълнява функция на нарушена норма по смисъла на чл. 42, т.5 и чл. 57, ал.1, т.6 от ЗАНН, тъй като в своята диспозиция не съдържа правило за поведение, нарушението, на което от страна за застрахователя да обоснове налагането на административна санкция в размерите по чл. 319 от Кодекса за застраховане. Задължението за представяне на информация в КФН за сключените договори по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на

автомобилистите е в чл. 294, ал.4 от Кодекса за застраховане, която в настоящия случай е нарушената норма. След като разпоредбата на чл. 317а, ал.3 от КЗ не регламентира конкретно задължение за предоставяне на информация пред КФН за сключените застрахователни договори по задължителни застраховки, то тя не може да изпълнява самостоятелно функцията на нарушена норма. Наред с горното посочените дати на нарушенията – 09.08.2010 г. и 03.08.2010 г. съвпадат с датите, на които е подадена информацията за сключените застрахователни договори в КФН. За дата на извършване на нарушенията е следвало да се приеме датата, следваща тази, на която е изтекъл срокът за представянето на информацията относно всеки един от застрахователните договори. Допуснатите нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са съществени и представляват самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

Правилно въззивната инстанция е определила, че срокът на дължимото поведение от страна на жалбоподателя е от значение за определяне на санкцията, която в случая разпоредбата на чл.317а от КЗ диференцира според броя на дните, изминали от датата на сключване на договора до представяне на информацията пред контролния орган. Същественото е, че в ал.1 и ал.2 на този член се определя принцип за избиране на санкцията в зависимост от броя на дните, а в ал.3 на същия член е употребено понятието „закъснение" и то отнесено към периодите, посочени в първите две алинеи, без обаче изрично да се посочва, че срокът на закъснение трябва да се изчислява от датата на сключване на договорите. Понятието „закъснение" няма легална дефиниция, но точният му смисъл съобразно Тълковния речник /издателство „Наука и изкуство" 1973г./ е „времето след определеното за извършване". Ето защо, правилно първостепенният съд е приел, че след като е употребено именно това понятие и без друго пояснение за начина на изчисляването му, то при налагането на санкцията съобразно чл.319 във връзка с чл.317а, ал.3 от КЗ, от периода на броя дни, значими за санкционирането, следва да се изключи срока, в който наказаното лице е трябвало да изпълни задължението си, за да спази изискванията на чл.294 от КЗ. Това е още един аргумент, че в наказателното постановление и акта е следвало прецизно да бъде посочено, какво е било дължимото поведение. Законодателят е възприел строго формален подход при определяне на размера на санкцията за този вид нарушение и в същата степен следва да се подходи и при съдебния контрол относно това, как е определена точната санкционна разпоредба.

С оглед на това съдът намира, че е налице непълнота в описанието на нарушението, както при съставянето на АУАН, така и при издаване на НП, с което е опорочено административно-наказателното производство. Това непълно описание на административното нарушение в НП води до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, който не е имал възможност да разбере, какво точно нарушение се твърди, че е извършил, и да организира защитата си в пълен обем, а от друга страна - внася неяснота относно правно релевантните факти и състава на извършеното административно нарушение, които подлежат на доказване в административно-наказателния процес.

Като извърши служебно проверка на основание [чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс](#) /АПК/ и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно [чл. 220 от АПК](#), настоящият състав, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи

на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД СОФИЯ – град, ПЕТИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОСТАВА В СИЛА Решение без дата на Софийски районен съд, НО 95 - ти състав постановено по нахд № 6552 по описа на съда за 2011 година, с което е отменено Наказателно постановление № Р-10-144 от 23.02.2011 г., издадено от Б. А. Б. на длъжност заместник-председател на Комисията за финансов надзор.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:1.

ЧЛЕНОВЕ: 2.

3.